

ПРИДОБИВАНЕ НА ПЪЛНОТА ОТ БЛАГОСЛОВЕНИЯТА НА ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън
3 Февруари 2003

„И зная, че когато дойда при вас, ще дойда с изобилно благословение от благовестването на Христа” (Римляни 15:29). Павел пише тези думи на християните в Рим. Той им казва: „Въобще не се съмнявам, че когато се срещна с вас, то ще бъде в пълната мярка на благословието на Христос”.

Думите на апостола тук загатват за нещо, което всеки вярващ трябва да знае - че има различни степени или мерки на благословието на Христос и някои вярващи получават пълна мярка, което всъщност е целта и се очаква от всички нас, но други християни влизат в само една малка мярка от Христовото благословение.

В посланието си до Ефесяните Павел подтиква всеки да преследва пълната мярка на това благословение: „А на всеки от нас се даде благодат според мярката на това, което Христос ни е дал ... докле всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота... и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота” (Ефесяни 4:7, 13, 3:19).

Обърнете внимание на думата „пълнота” в тези пасажии. На гръцки Павел използва дума, която означава „да се изпълни задачата на запълване до пълнота” – задача, която Бог ни е дал: да се стремим към пълнотата на Христовото благословение в нашия живот.

Павел дава подробности с думите: „Има... един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички” (4:4-6). Накратко казано: Бог Отец, Син и Светия Дух пребъдва във всички Свои деца. Исус обеща: „Ние ще дойдем и ще направим обиталище във вас” (вж. Йоан 14:23). Павел разяснява, че всички ние имаме еднакъв достъп до Господ, благодарение на което имаме еднакви възможности да получим Неговите все по-нарастващи благословения. Всъщност, нашият живот трябва непрекъснато да се увеличава в това, което Павел нарича „благословието на Христос.”

Помислете за невероятната мярка на Христовото благословение в живота на Павел – той получи откровение лично от Исус, написа, че Христос му се е разкрил. Разбира се, Павел знаеше, че не е постигнал съвършенството, но и че в живота му няма нищо, което да възпрепятства потока на Христовото благословение.

Ето защо е могъл да каже: „И зная, че когато дойда при вас, ще дойда с изобилно благословение от благовестването на Христа” (Римляни 15:29). Павел имаше свята увереност

в своето ходене с Христос и заявява: „Затова и аз се старая да имам всякога непорочна съвест, и спрямо Бога, и спрямо човеците” (Деяния 24:16).

Павел всъщност казва: „Животът ми е отворена книга пред Господа. Нямам скрит грях в сърцето си и Той няма спор с мен. Неговото благословение за мен е един непрекъснат поток на откровение. Затова, когато ви проповядвам, вие не чувате човешки думи. Аз не изнасям мъртва проповед, пълна с умна теология. Това, което чувате, са самите думи на Божието сърце към вас”.

Вижте, пълнотата на Христовото благословение има много малко общо с материалните блага. Разбира се, всяко добро здраве и земни ресурси трябва да се разглеждат като благословение от милостивата ръка на Бога, но Павел говори за едно много по-голямо благословение. Гръцката дума, която използва означава „Божията похвала”, или Неговото „Браво”.

Накратко казано: Христовото благословение означава живот, който е угоден на Господ. Това е вътрешно знание от Святия Дух, че Бог, гледайки на живота ви, казва: „Аз съм доволен от теб, сине Мой, дъще Моя. Няма нищо между нас, което да възпрепятства нашето общение и взаимоотношения”.

Авторът на Евреи обобщава пълнотата на Христовите благословения по следния начин: „А Бог на мира, Който чрез кръвта на единия вечен завет е въздигнал от мъртвите великия Пастир на овцете, нашия Господ Исус, дано ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действувате във вас това, което е угодно пред Него чрез Исуса Христа, Комуто да бъде слава във вечни векове. Амин” (Евреи 13:20, 21).

Обичам да съм около хора, които живеят този вид Христов живот. За тях може да се каже, че имат аромата от това, че са били с Исус. Като Павел, тези светии имат божествено неудовлетворение от този живот, копнеж да бъдат в присъствието на Христос, гладни са да преживеят все повече и повече интимност с него. Те говорят много за Исус и излъчват Неговата любов и святост.

Такива хора се радват на живота, но избягват всякакви празни разговори. Те живеят изцяло отделени от нещата от този свят и Божието благоволение е очевидно в живота им и техните семейства. Те може да са бедни, но животът им е напълно благословен от Господ.

Не ме разбирайте погрешно, тези вярващи страдат като всички други хора. Те преминават през сезони на тежки изпитания, но, като апостол Павел, въпреки че може да са повалени, не са унищожени и никога не се предават. Те са решени да завършат ходенето с вяра и служението по начин, угоден на Бога.

Целта на това послание е да изложи това, което възпрепятства нашето влизане в пълнотата на Христовото благословение.

Павел попита галатяните: „Вие вървяхте добре; кой ви попречи да не бъдете послушни на истината? Това убеждение не беше от Онзи, Който ви е призовал. Малко квас заквасва цялото тесто” (Галатяни 5:7-9).

Павел има предвид начин на мислене, вярване, доктрина или богословие. Той пита: „Кое е това във вашия живот, което ви пречи да влезете в пълното благословение на Христос? В миналото вие се справяхте добре. Познавам ви като народ, който се моли и усърдно се труди в добри дела, но нещо не е наред - вече не виждам да растете. Вместо това сте се върнали към упованието на плътта си. Не усещам сладкия аромат на Христос, който някога имахте. Вашата увереност, яснота, видение ги няма вече. Нещо ви пречи!”

„Кое ви доведе до това състояние? Каквото и да е, аз ви казвам, че не е от Бога. Всъщност, усещам във вас квас - някакъв компромис. Нещо ви замъглява, нещо, за което се държите и вкарва Господ в спор с вас. Кажете ми, какво е?”

Познавам толкова много християни днес, които преди бяха мощно използвани от Бог - посветени, молещи се, вярващи светии. Но след това нещо се случи с тях – по някакъв начин бяха възпрепятствани от това да преживяват пълнотата на благословието на Христос.

Това включва много от служителите, които познавам. Тези хора бяха виждали победа след победа в ходенето си с Господа, но в живота им се беше промъкнало нещо - някакъв компромис, и с течение на времето те се бяха примирили с него. Често този възпрепятстващ ги квас беше грях, който постоянно ги притесняваше.

Павел пита всички тези хора: „Какво се случи? Кое възпрепятства потока на благословието на Христос в живота ви? Какъв квас се е промъкнал?”

Дори благочестивият, молец се Илия беше възпрепятстван в това да влезе в пълнотата на Божието благословение.

Пророк Илия беше мощно използван от Бог. Той усети Божия товар на скръб за Израил. Сърцето му беше съкрушено заради отстъпничество на народа и той извърши големи чудеса и знамения в Божието име. Въпреки това, както Моисей беше възпрепятстван да влезе в Обетованата земя, така и Илия беше възпрепятстван да изпита цялата пълнота на Божиите благословения.

Знаете историята на победата на Илия на планината Кармил. Благочестивият пророк призова огън от небето и изколи пророците на Ваал. След това се помоли за дъжд и се изляха порои, слагайки край на период от дълга суша в Израел. Когато хората видяха тези неща, веднага се покаяха за идолопоклонството си и се обърнаха към Господа.

Искам да започна с историята от момента, когато хората тръгнаха към столицата Езраел, за да съобщят новините. По един невероятен начин, на разстояние от тридесет и два километра, Илия изпревари бързата колесница, която се беше запътила за града. Писанието казва, че докато той се състезаваше с колесницата: „И Господната ръка, бидейки върху Илия” (3 Царе 18:46). Това ми говори, че Илия беше на божествена мисия. „Господната ръка” показва Кой го ръководеше. Бог изпращаше Илия обратно в Езраел с определена цел. Защо пророкът бързаше да се върне там?

Намираме обяснение в свидетелство на Илия на планината Кармил: „Според Твоето слово аз сторих всички тия неща” (3 Царе 18:36). Пророкът всъщност казва: „Господи, нека всички знаят, че това, което правя днес, е в покорство на Твоето ръководство и е онова, което Ти в молитва ми каза да направя”.

Но тогава новината стигна до нечестивата царица Езавел. Когато чу, че Илия беше избил всичките ѝ лъжливи пророци, тя го заплаши с убийство. Писанието казва: „И Ахав събщи на Езавел всичко, що бе сторил Илия, и как бе избил с меч всичките пророци. Тогава Езавел прати човек до Илия да каже: Така да ми направят боговете, да! и повече да притурят, ако утре, около тоя час, не направя твоя живот както живота на един от тях. А като видя това, Илия стана и отиде за живота си” (1 Царе 19:1-3). Когато Илия чу заплахата на Езавел, той побягна за живота си.

Много коментатори на Библията вярват, че Илия не се страхуваше от Езавел. Те казват, че неговата мисия беше изпълнена на планината Кармил, и че сега Бог го водеше в пустинята, за да го научи на някои важни уроци. С други думи, Господ никога не възнамеряваше Илия да се изправи срещу Езавел в Езраел.

Аз не съм съгласен. Мисля, че такова тълкуване изцяло пропуска смисъла на целия пасаж. Представяйки си как уверено Илия тича обратно към Езраел, аз вярвам, че му предстоеше да изпълни едно последно нещо, което Бог беше поискал от него: да убие Езавел.

Помислете за следното: Господ не искаше да позволи на Езавел да издигне нови групи от нечестиви свещеници. Защо ще каже на Илия да убие нейните 400 пророци, а ще остави майката на идолопоклонството да оцелее? Това би било като да подрежеш клоните на греха, но да оставиш корена му да живее. Когато Бог подготвя хората Си да влязат в пълнотата на Неговите благословения, Той ни призовава да извършим повече от това просто да се покаем. Той също така ни призовава да изкореним греховете си, за да можем да бъдем въведени в живот на чистота и святост. Само тогава можем да изпитаме Неговата пълнота.

Вярвам, че Библията доказва, че Езавел трябваше да бъде убита. В Откровение, Исус инструктира църквата в Тиатир: „Зная твоите дела и любовта, вярата, служението и търпението ти, и че последните ти дела са по-много от първите. Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица, и която учи и прилъгва Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае, но не иска да се покае от блудството си”.

„Ето, Аз скоро ще я тръшна на болно легло: и ще туря в голяма скръб ония, които прелюбодействат с нея, ако се не покаят от нейните с тях дела. И чадата ѝ ще убия с мор. И всичките църкви ще познаят, че Аз съм Който изпитвам вътрешности и сърца; и ще въздам на всеки от вас според делата му“ (Откровение 2:19-23).

Христос говори тук на хора, които са щедри, изпълнени с вяра, търпеливи, растящи в добри дела, но тези посветени светии все още нямаха пълнотата на Божиите благословения. Защо? Исус им казва: „Има един проблем, една спънка, която ви пречи да преживеете пълнотата на Моето благоволение, и тя е, че отказвате да се справите с духа на Езавел сред вас. Позволявате на този нечестив дух да продължава да ви съблазнява“. Христос беше напълно ясен: ако искаме да влезем в Неговата пълнота, трябва да стигнем до корена на цялото идолопоклонство и грях.

И така, кой грях представлява Езавел? Езавел е символично име, което на иврит означава „целомъдрен?“, с умишлено поставен въпросителен знак, което предполага изненада при самата мисъл за целомъдрие - в смисъл „със сигурност не е целомъдрена и чиста, съвсем очевидно е нечиста“. Накратко, Езавел е дух на отвратителна нечистота и похот.

Някои коментатори не вярват, че Езавел е истинското име на съпругата на Ахав. Вместо това, те казват, че писателят е използвал името като унизителен епитет заради омразното поведение на царицата. Това беше често срещана практика сред библейските писатели. Например Йоан използва думата „антихрист“ не само, за да опише човек, който предстои да дойде, но също и дух. Същото е вярно и за употребата на „дракон“- използва се, за да опише не само Сатана, но и всяко същество, контролирано от него, включително и хората.

Казано просто - Езавел е съблазнителна пропаганда от ада, насочена единствено към Божиите служители. Целта ѝ е да повали и унищожи всички, които са докоснати и помазани от Господ. Пасажът, свързан със случилото се на планината Кармил, го потвърждава. Мислили ли сте за това откъде бяха дошли тези Ваалови пророци? Те не бяха свещеници имигранти. Това бяха израилтяни, Божиите избрани. Те бяха съблазнени от Езавел и заведени в нейното блудство чрез дяволско учение.

Въобще не се съмнявам, че Илия беше призван като инструмент, за да се събори тази крепост в Израел. Той имаше опит с Господа и беше обучен да чува Божия глас. Той се молеше с такава сила, че небесата се затваряха и отваряха отново. Когато удари реката с дрехата си, водите се разделиха. Той възкреси едно дете от мъртвите. Илия видимо живееше и се движеше в чудеса. Веднъж той с власт заяви на Ахав: „Илия е тук!“ Каква смелост! Какво безстрашие!

Но великият пророк сега бягаше от страх.

Битката, която започна между Илия и Езавел, е същата битка, която ние водим днес.

Същата битка се води в Божия дом, дори и сега. Сещам се за посветен християнин, някой като Илия. Той е отдаден на Божието дело, усърден, търпелив, ходещ с вяра, служещ на другите, растящ в добри дела. Но има една пречка в живота му. Той има мярка от Христос – спасен е, оправдан, зает с делата на Отца. Но сега Господ идва при него и му казва: „Имам нещо против теб! Имаш нещо разрушително в живота си - духът на Езавел те е съблазнил. А това пречи на ходенето ти с Мен”.

„Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, ... която учи и прилъгва Моите слуги да блудствуват и да ядат идоложертвено” (Откровение 2:20). Исус не говори за действителна жена, която се изправя пред църквата и поучава как блудството да остане ненаказано. Не, Той има предвид тези неща, на които сте позволили да ви влияят: телевизия, интернет, страстите на плътта. Всички те са мощни съблазнители.

По същия начин, когато Христос говори за „ядене на идоложертвено”, Той няма предвид храна. Той се обръща към християните, които се хранят с мръсотията на дявола. Тези вярващи може да издигат глас на хваление в църквата, но когато се приберат вкъщи, те насочват умовете си към най-лошата мръсотия, която можем да си представим: секс, насилие, мерзости.

Дори света признава злото в тези неща. В интервю за „Ню Йорк Таймс”, един известен млад актьор беше попитан дали както много холивудски звезди някога се е отдавал на порнографията. Младежът отговори: „Не мога да си позволя да храня ума си с мръсотия. Тези, които консумират порнография, не могат да контролират своите мисли. Умовете им постоянно препускат през картините, които са видели в порното. Не мога да си позволя това. Никой професионален актьор не може”. Тъжно е, че много християни не могат да се похвалят с такава дисциплина.

Често, когато духът на Езавел идва да ни съблазни, прошепва: „Ти си работил здраво и сега трябва да се отпуснеш. Време е да се позабавляваш малко. Днес е време на благодат и Бог не се отнася сурово към хората си. Хайде, превключи на това нецензурно телевизионно шоу или наеми този порнографски филм. Ако се прехласнеш твърде много, винаги може да изискаш кръвта на Исус и ще станеш отново чист”.

Не! Исус заяви, че ако пожелаеш в сърцето си, ти вече си прелюбодействал. Той ни казва ясно с огнените Си очи: „И дадох й време да се покае, но не иска да се покае от блудството си” (Откровение 2:21). На „нея“ в този стих означава измамените Божии деца, тези, които са съблазнени от духа на Езавел.

Господ казва: „Аз съм милостив спрямо теб и бях много търпелив. Дадох ти много време да се покаеш и да изоставиш своя грях. Изпратих ти пророци, проповеди от амвона, предупреждения чрез приятелите ти. Духът ми те изобличаваше и предупреждаваше с любов, но все още не си се покаял.

„Копнея да влезеш в пълнотата Ми. Дал съм ти всичко необходимо на разположение, но ти продължаваш да живееш като просяк. Аз ще споря с теб и няма да спра, докато не се справиш с тази пречка”.

Помислете за ужасните последствия, ако Езавел бъде оставена жива.

Исус ни казва какви са те:

- „Ето, Аз скоро ще я тръшна на болно легло” (Откровение 2:22). Гръцкият текст тук е „Ще я изморя, ще я накарам да бяга”. Това означава непрекъснат страх, умора, постоянно бягане.
- „ Голяма скръб” (2:22). Гръцката дума предполага натиск, беди, депресия.
- „ И чадата ѝ ще убия с мор” (2:23). Ако онези, които правят завет с Езавел, не се покаят, техният край ще бъде буквално смърт.

Защо Господ е толкова жесток към тези, които си лягат с Езавел? Защото иска този въпрос бъде взет на сериозно от всеки, който Му служи: „И всичките църкви ще познаят, че Аз съм Който изпитвам вътрешности и сърца; и ще въздам на всеки от вас според делата му” (2:23) .

Това не са думи на някой старозаветен пророк. Това е предупреждение от самия Исус в сегашното време на благодат. Той ни казва: „Всеки човек в Моята църква трябва да знае, че Езавел трябва да бъде премахната. Трябва да нанесете смъртоносен удар на тази духовна крепост, или никога няма да имате по-голяма мярка от Мен”.

Нека сега се върнем към Илия. Аз го считам за един от най-силните Божии мъже в цялото Писание. Въпреки това, той позволи на Езавел да живее. Илия се провали в тази мисия без никакво оправдание.

Кое беше в основата на провала? Липсата на вяра. Илия приписа по-голяма власт на Езавел, отколкото на Бог. Помислете: след победата му на планината Кармил имаше съживление в страната, изобличение сред хората и масово покаяние. Езавел повече нямаше власт. Ако тя тогава се беше опитала да убие Илия, хората щяха да го обкръжат и защитят. Но вместо това, когато дойде заплахата, Илия изгуби своята вяра.

Разбирате ли смисъла на посланието? Бог, Който ви спаси, Който ви даде победи над греха и направи чудеса за вас, има същата сила да убие всяка Езавелова страст във вас. Той може да унищожи всяка крепост, да умъртви всеки грях, който ви е обсадил и да ви избави от цялата сила на врага.

Много борещи се християни си мислят: „Този навик в мен е толкова силен, че съм напълно контролиран от него. Къде е победата?” Точно тогава врагът им шепне: „Бог не те чува. Ти никога няма да успееш! Въпреки всичките ти молитви, ти ще се провалиш”. Но Господ отговаря: „Не! Нито една крепост, нито духа на Езавел, ще владее над теб!”.

Илия направи онова, което много вярващи смятат да направят - избяга. Давид пише, че иска да отлети като птица в пустинята. Еремия поиска изолирана къщурка навътре в пустинята. Но повечето християни, които „бягат“, в действителност никъде не отиват. За тях това е състояние на духа, желание да се измъкнат от изпитанието.

В крайна сметка, Давид заключава: „Аз няма да се уплаша от зло“. Но Илия избра да избяга и да се скрие. Той се отказа от борбата. А Езавел продължи да живее.

Бог обича слугите Си с всичките им страхове и неуспехи.

Вярвам, че историята на Илия разкрива едно от най-милостивите действия, които Бог някога е показвал към слугите Си. В крайна сметка, Илия стигна до една хвойна в пустинята, толкова депресиран, че заспа дълбоко. Но Господ прати ангел да го събуди и нахрани с печена пита и малко вода. И така, Илия яде и пи, но беше все още толкова потиснат, че отново заспа.

Още веднъж ангел го събуди и му даде друга храна. Тогава Бог изговори следните мили думи на Своя слуга: „Стани, яж, защото пътят е много дълъг за тебе“ (виж 3 Царе 19:7). Той каза: „Приятелю, не можеш да се справиш с това сам. Аз съм с теб“.

Вижте, Божията любов към Илия никога не стоеше под въпрос. Нямаше значение колко зле се провали Неговия слуга. Дори и в страха си, депресията и желанието да избяга, Илия все още беше много обичан от Отца. Същото важи за всички нас, които обичаме и служим на Господа.

Но Бог имаше друго послание за Илия. То беше милостиво предупреждение, което се отнася и за нас днес. Той попита: „Що правиш тук, Илия?“ (19:13). Въпреки, че Господ прости на Илия, Той не искаше да потули проблема - обичаше го твърде много.

Илия отговори с извинение, Бог не го прие, но отново попита: „Защо си тук?“ Той всъщност питаше: „Защо се отказваш от борбата, Илия? Защо подаде оставка от своето служение? Откъде дойде тази умора?“

В края на краищата, изглежда, че Бог прие оставката на Илия. Господ каза с толкова много думи: „Аз няма да те принуждавам да продължиш напред, Илия, но ще помажа Ииуй на твоето място. Той ще изпълни мисията ти да убие Езавел“.

Факт е, че ако искаме да се откажем, Господ ще позволи и няма да ни обича по-малко. Той просто ще ни остави да продължим да живеем с една ограничена мярка на Христос. Всъщност, когато дойде време Илия да се прибере у дома при Господа, беше взет в небето от огнена колесница. Той беше един много уважаван човек, но, подобно на Мойсей, който беше възпрепятстван да влезе в Обещаната земя, Илия никога не влезе в пълнотата на Божието благословение.

Вие може да кажете: „Аз нямам проблем с похотта. Не съм блудник или прелюбодеец. Слава Богу, не съм и прелъстен от духа на Езавел“. Радвам се за вас, но за всеки вярващ, който желае да влезе напълно в благословието на Христос, непременно ще дойде момент,

подобен на този с Илия. Вие ще срещнете най-големия, най-силния враг, пред когото някога сте се изправяли и духът на Езавел ще ви се присмее: „Този път ще се провалиш. Всичко е свършено за теб”.

Когато дойде това време, не може да си мислите за отказване. Не се отказвайте от борбата, и не изоставяйте обещанията, които Бог ви е дал. Отхвърлете духа на Езавел. Господ казва, че той няма никаква власт над вас.

Ето една последна картина на Божията милост. Въпреки, че Илия се провали, Господ даде последната дума на слугата Си. Писанието казва, че Илия пророкува: „Също и за Езавел говори Господ, казвайки: ‘Кучетата ще изядат Езавел при рова на Езраел’” (3 Царе 21:23). Точно това се случи - Езавел беше заклана на същото място, където Илия избяга, и кучетата лижеха кръвта ѝ. Бог даде последната дума на Илия.

Скъпи светия, нашият Господ ни направи повече от победители. Това е Неговата последна дума по този въпрос. Затова станете и се борете, и нека Той ви води в пълнотата на своето благословение.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Obtaining the Fullness of the Blessing of Christ](#) / [Придобиване на пълнота от благословенията на Христос](#)